

అందరి కళ్ళూ ఆయన్నే గమనిస్తున్నాయి. చేతి నంచీలోంచి కాగితాలని తీసి మెజిస్ట్రేట్ కి అందించి చెప్పాడాయన.

“వందొమ్మిది వందల యాభై నాలుగులో నేను విజయవాడలో పి. డబ్ల్యు. డి. లో పని చేసుండగా, ఎవిమిదివండలు లంచం తీసుకున్నాను ఇందులో భాగస్వామ్యం మా సూపరింటెండెంట్ కి కూడా వుంది కాని ఆయన మరణించి నాలుగేళ్ళయింది, లంచం తీసుకున్న నేరానికి నన్ను శిక్షించవలసిందిగా కోరుతున్నాను. ఈ గంగతి రుజువు చేసే కాగితాలు అవి.”

మెజిస్ట్రేట్ కాగితాలు పరిశీలించి ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు

“ఇన్నేళ్ళ తర్వాత మీలో ఈ ధర్మబుద్ధి ఎలా కలిగింది?”

“మొన్ననే రిటైరయ్యా” పొడిగా చెప్పాడాయన.

“జై లో వుంటే భోజనం దొరుకుతుందనా?” అడిగాడు ఆడ్వకేట్.

ఆయన తల ఆడంగా, ఆడించి చెప్పాడు దిగులుగా

“నా భార్య, తొమ్మిది మంది పిల్లలతో ఆ ఇంటో గడిపే కంటే జైలే మంచి చోటు.”

మీ వుద్యోగం వద్దు

సారంగపాణి ఇంక్రూవ్యాలకి పిలిచిన అభ్యర్థుల జాబితాలని తిరగేసాడు. ఆరో అభ్యర్థి కేరు అతన్ని అక్కర్లేనని చెప్పింది.

డబ్ల్యు. కె. వి. చలపతి.

ఈ సారి అతన్ని అడగల్సిన ప్రశ్నలు ఎన్నో అన్నీ మనసులో నోటు చేసుకున్నాడు.

పదకొండున్నరకి ఇంక్రూవ్య మొదలయింది. పుడ్ టెక్నాలజీ చేసి, వివిధ కంపెనీలో పని చేసే అభ్యర్థులను ఇంక్రూవ్య చేస్తున్నారు.

“సారంగపాణి పుడ్ ఇండస్ట్రీస్ ఏమిటేడ్ చెర్షెన్ సారంగపాణి”

ఆయనకి ఇండియా అంతటా పదహారు చోట రకరకాల ఆహార సామాగ్రిని తయారు చేసే కంపెనీలున్నాయి. బొంబేలో సాఫ్ట్ డ్రింక్స్ యూనిట్, ఢిల్లీ లో పశ్చరసాల తయారు చేసే యూనిట్, హైదరాబాద్ లో పచ్చళ్ళు తయారుచేసే యూనిట్, కలకతా లాజామ్మ తయారుచేసే యూనిట్ ఇలా అనేక చోట అనేక యూనిట్లని నెల కొల్పాడు సారంగపాణి. పదేళ్ళలో పదహారు యూనిట్స్ స్థాపించి, ప్రస్తుతం త్రివేండ్రంలో బేకరీస్ యూనిట్ ని స్థాపించ బోతున్నారు.

ప్యాకరీలో పనిచేయడానికి కావలసిన ఫుడ్ టెక్నాలజీస్ లని ఎన్నుకోడానికి నెలన్నర క్రితం దరఖాసులు కోరుతూ పేపర్ లో ప్రకటించారు. ఎనిమిది మంది అభ్యర్థులని ఎన్నిక చేసారు ఇంట్రవ్యూకి.

మొదటి అభ్యర్థి, మూడో అభ్యర్థి న్యూట్రీషన్ లేబ్ లో మిగతా వాళ్ళు వివిధ ఫుడ్ ఇండస్ట్రీలలో పని చేస్తున్నారు.

డబ్ల్యు. కె. వి. చలపతి వంతు వచ్చింది. అతను కూర్చున్నాక అడిగాడు సారంగపాణి.

“మీకు బేకరీస్ లో అనుభవం ఉందా!”

“ఉంది సార్” చెప్పాడు చలపతి.

“క్రంబ్స్ అంటే ఏమిటి! స్టాండర్డ్ లోక్స్ అంటే చెప్పగలరా?”

“బ్రెడ్ తయారయ్యాక వినియోగదార సౌకర్యంకోసం ముక్కలుగా కోయబడుతుంది. బ్రెడ్స్ ని అలా స యిసెన్స్ గా చేసేటప్పుడు రాసే ఫౌడిని “క్రంబ్స్” గా వ్యవహరిస్తారు. స్టాండర్డ్ లోక్స్ అంటే....”

“ఇది వరకు మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్టుంది. నన్ను గుర్తు పట్టగలరా?”

“లేదు సార్”

“సంవత్సరం క్రితం కలకతాలో మిమ్మల్ని ఇంట్రవ్యూ చేసాను. మా కేన్స్ ప్రోడక్ట్స్ డివిజన్ కి. ఏమీట కరెక్ట్!”

“కరక్ సార్”

“అంతకు మునుపు చండీఘర్ లోని మా ఫ్లేవర్డ్ మిక్స్ డివిజన్ కి కూడా మీరు ఇంట్రవ్యూకి వచ్చినట్లు గుర్తు.”

“వచ్చాను సార్”

సారంగపాణి ఆలోచనగా చూస్తూ అడిగాడు.

“నాకు గురున్నంతమటుకు మిశ్మల్ని ఎన్నిక చేసాం. ఆర్డర్ పంపినా మీరు వచ్చి చేరలేదు.”

చలపతి మృనంగా వుండిపోయాడు, ఓసారి అతని అఫ్ఫికేషన్ తిరగేసి చెప్పాడు సారంగపాణి.

“మీ ప్రస్తుత జీతంకన్నా ఎక్కువ జీతమే ఆఫర్ చేసాం రెండు సారు. పెగా కలకతా లో క్వార్టర్ సౌకర్యం కూడావుంది. ఎందుకు మరి మీరు మా ఆఫర్ ని అంగీకరించలేదో తెలుసుకోవచ్చా!”

డబ్ల్యూ కె. వి. చలపతి మొహం పాలిపోవడం గమనించాడు సారంగపాణి వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు.

“మీరు పనిచేసేది కేంద్ర ప్రభుత్వ సంస్థలో మా ఆఫర్ ని చూపించి వెళ్ళిపోతానని బెదిరించి, జీతం పెంచమని బేరం పెటే అవకాశం అక్కడ మీకు లేదు మీరెందుకు తిరస్కరించారు.... తెలుసుకోవాలని ఆసక్తి అంతే చెప్పండి.”

“ఏవో కుటుంబ సమస్యలు సార్. ఈసారి తప్పకుండా చేరతాను. ఇప్పుడవి తీరిపోతాయి”

“ఇంక ప్రశ్నలు లేవు. యూ ఆర్ ఫెలెక్టెడ్.”

“ఐలెక్ యూసర్”

సారంగపాణి డబ్ల్యూ. కె. వి. చలపతికి అపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్ పంపాడు. ఈసారికూడా చలపతి వచ్చి చేరలేదు. ఓ ఉత్తరం రాసాడు.

హైదరాబాద్.

10-3-84.

సర్,

భారత దేశం చూడాలనే కోరికతో, అడివరలో నేను చూడని ప్రదేశంనించి ప్రకటనలువ సే ఆపి కేషన్ పంపటం అలవాటు. రానుపోను రె అచారీలు ఇంట్లవ్యాకి పేలిచిన వాళ్ళు ఇవ్వటం. అనవాయితీ మన దేశంలో ఆ కంపెనీ ఖర్చుతో ఇంట్లవ్యాకి హజరయి అవురు చూసి వెళ్ళడమే నా అభివృత్తం. సార్ హైదరాబాద్ వదిలి వేరేచోట ఉద్యోగం చేసే ప్రసక్తి లేదు

యువర్స్ సిన్సియర్లీ,

దబ్బ్యు కె. వి. చలపతి.

నోట్:- ఇక మీ కంపెనీ ప్రకటనలకి ఆప్లి కేషన్స్ పంపను.

మెరిట్ సర్టిఫికేట్

ఆ రోజు రాత్రి ఇంటికి అలస్యంగా వచ్చాడు చౌదేశ్వరరావు. తలుపు తీసిన తల్లికి గప్పువని కొట్టింది అల్కహాల్ వాసన. కొడుకు పారికి వెళ్ళి వస్తున్నాడని గ్రహించింది. ఆతను త్రాగి వచ్చినప్పుడల్లా ఆరోగ్యం పాడవుతోందని భాధపడుతుంది అవిడ.

“అన్నం వడ్డించనా?” అడిగింది.

“వదే, కాస మజిగుంటే ఇవ్వ. చాలు”

తల్లి అందించిన గాను తీసుకుని ఓ గుటక వేసి చెప్పాడు చౌదేశ్వరరావు.

“నాకు ఆఫీసులో మెరిట్ సర్టిఫికేట్ వచ్చిందే”

“ఏమిటి?” అడిగింది అవిడ ఆశ్చర్యంగా.

“అవునే మెరిట్ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారు”.